

Η χιονονιφάδα που αγάπησε το καλοκαίρι

Κείμενα: Χρήστος Δασκαλάκης
Εικόνες: Ντανιέλα Σταματιάδη

5η ΕΚΔΟΣΗ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ
ΠΟΥ
ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ
ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΓΚΥΡΑ

Υπεύθυνη σειράς: Χαρά Μπιρμπίλη-Παπαδημητρίου
Τυπογραφική διόρθωση: Νέστορας Χούνος
Μακέτα εξωφύλλου - Σελιδοποίηση: Ευθύμης Δημουλιάς

© 2017 ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΑΓΚΥΡΑ» Δ.Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α.Β.Ε.Ε.

Η παρούσα έκδοση, Ιανουάριος 2019

Λάμπρου Κατσώνη 271 & Γεωργίου Παπανδρέου - Άγιοι Ανάργυροι, Τ.Κ. 13562 • Τηλ.: 210 2693800-4 • Fax: 210 2693806-7
Κεντρικό κατάστημα: ΑΓΚΥΡΑ-ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ, Σόλωνος 124 - Αθήνα, Τ.Κ. 10681 • Τηλ.: 210 3837667 • Fax: 210 3837066
e-mail: info@e-agyra.gr • www.e-agyra.gr

ISBN: 978-960-547-399-0

Χώρα προέλευσης: Ελλάδα

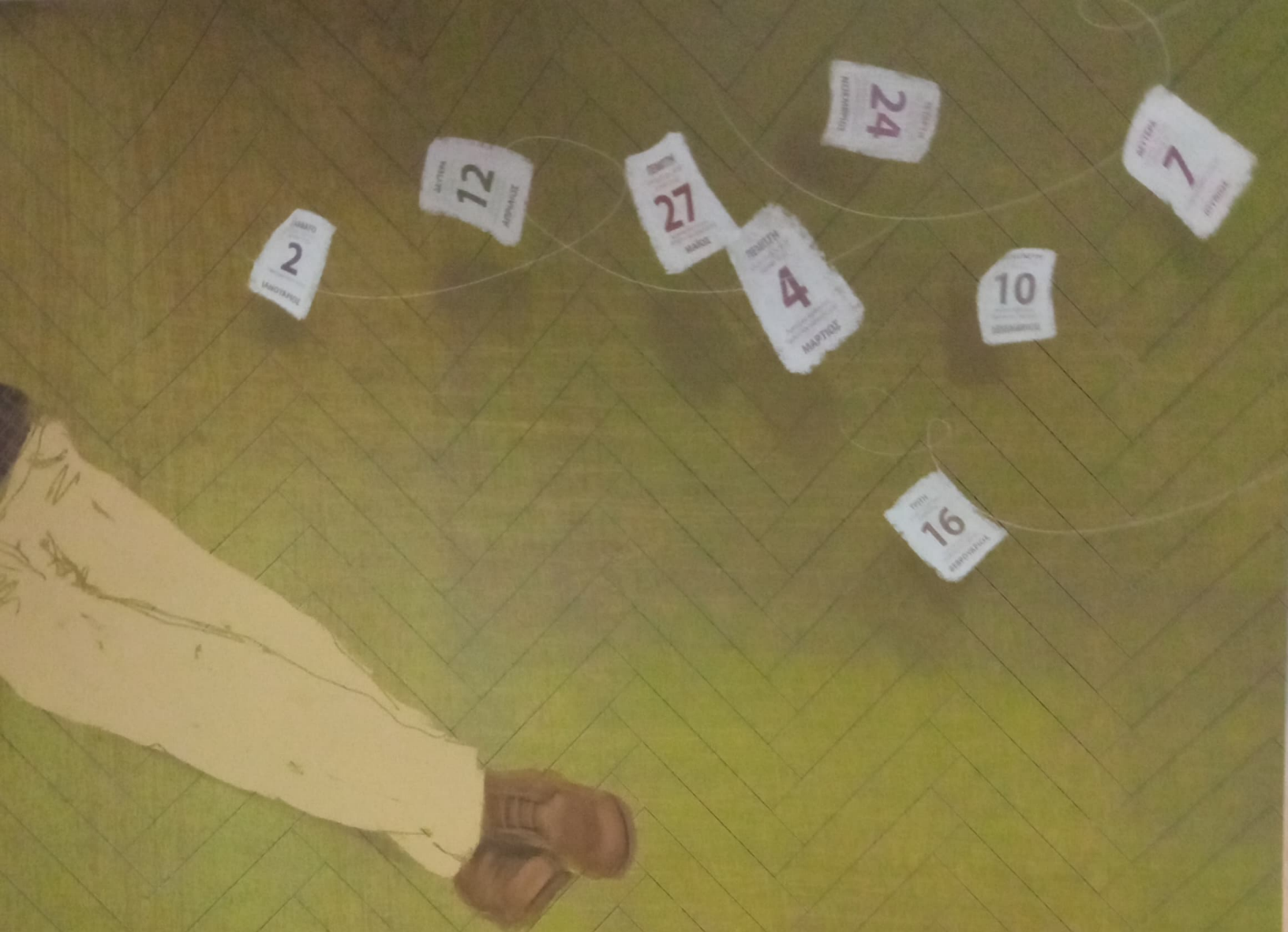
Απαγορεύεται η αναπαραγωγή μέρους ή όλης της έκδοσης, η μεταφορά σε οποιοδήποτε ηλεκτρονικό αποθηκευτικό σύστημα ή αναμετάδοση με οποιαδήποτε μορφή ηλεκτρονικά, μηχανικά, φωτοτυπικά ή άλλα μέσα, χωρίς την προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη, Ν. 2121/1993, καθώς και κανόνες του Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν και στην Ελλάδα.

Ο Νικόλας και η Ευτυχία αγαπούσαν πολύ τον χειμώνα. Πολλές φορές, κατά τη διάρκεια της νύχτας, σηκώνόντουσαν σιωπηλά και καρτερικά κοιτούσαν έξω από το παράθυρο του δωματίου περιμένοντας να χιονίσει.

Κάποιες φορές περίμεναν μέρες ολόκληρες, μήνες κάποιες άλλες, μέχρι που στο τέλος ερχόταν το καλοκαίρι και ίχνος νιφάδας δεν είχε φανεί.

Εκείνο το βράδυ του Σαββάτου, πάλι δεν τους έπαιρνε ο ύπνος.
Ονειρευόντουσαν τις πρώτες λευκές νιφάδες, το πρώτο πρωινό που
η πόρτα της αυλής θα άνοιγε με δυσκολία από το χιόνι.

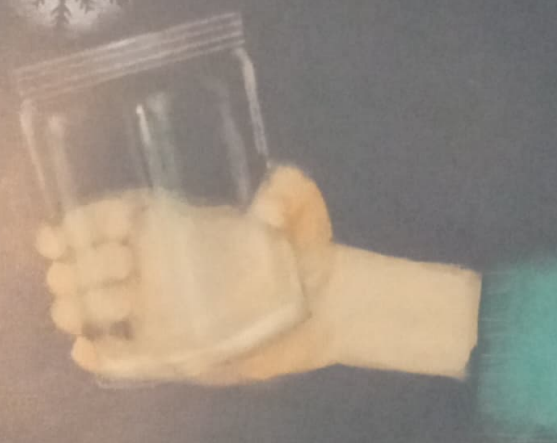
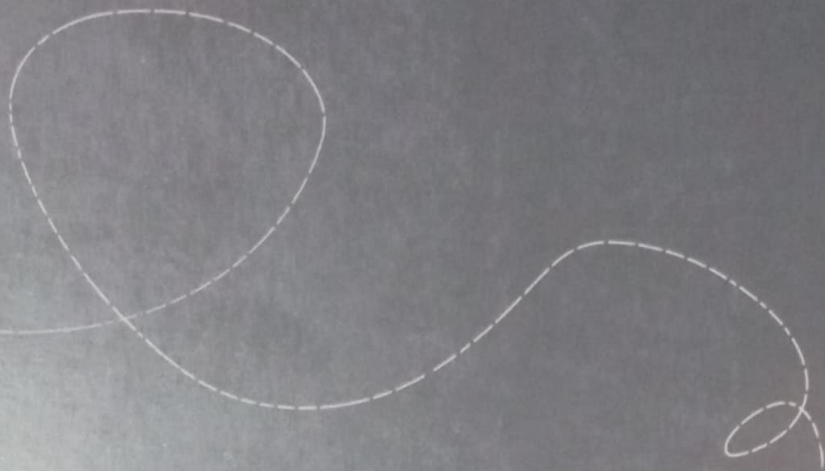

Από μακριά, σαν σε όνειρο, φάνηκε τότε δισταχτικά μια μικρή νιφάδα να πλησιάζει το έδαφος. Έλαμψαν τα μάτια των παιδιών από τη χαρά τους και αμέσως άνοιξαν το παράθυρο.

«Μην πέσεις μακριά, έλα κοντά μας, λίγο μόνο να σε αγγίξουμε», είπε η Ευτυχία και άπλωσε το χέρι της έξω από το παράθυρο.

«Να την κλείσουμε σ' ένα κουτάκι, να την κρατήσουμε για πάντα κοντά μας, στο ψυγείο», είπε ο Νικόλας και έτρεξε στην κουζίνα.

Η νιφάδα, σαν υπνωτισμένη από το φως, έφτασε στο παράθυρο και ομαλά προσγειώθηκε μέσα στο γυάλινο βαζάκι.

Γρήγορα τα παιδιά έτρεξαν στην κουζίνα και έκλεισαν τη νιράδα στην κατάψυξη.

Όμως, ό,τι αγαπής δεν πρέπει να το φυλακίζεις...

Κάθε μέρα, τα δύο αδέρφια επισκεπτόντουσαν τη νιφάδα, την κοιτούσαν για λίγο μέσα από το θολό γυαλί και γρήγορα την έβαζαν ξανά στην κατάφυξη για να μη λιώσει και χάσουν το μοναδικό τους απόκτημα.

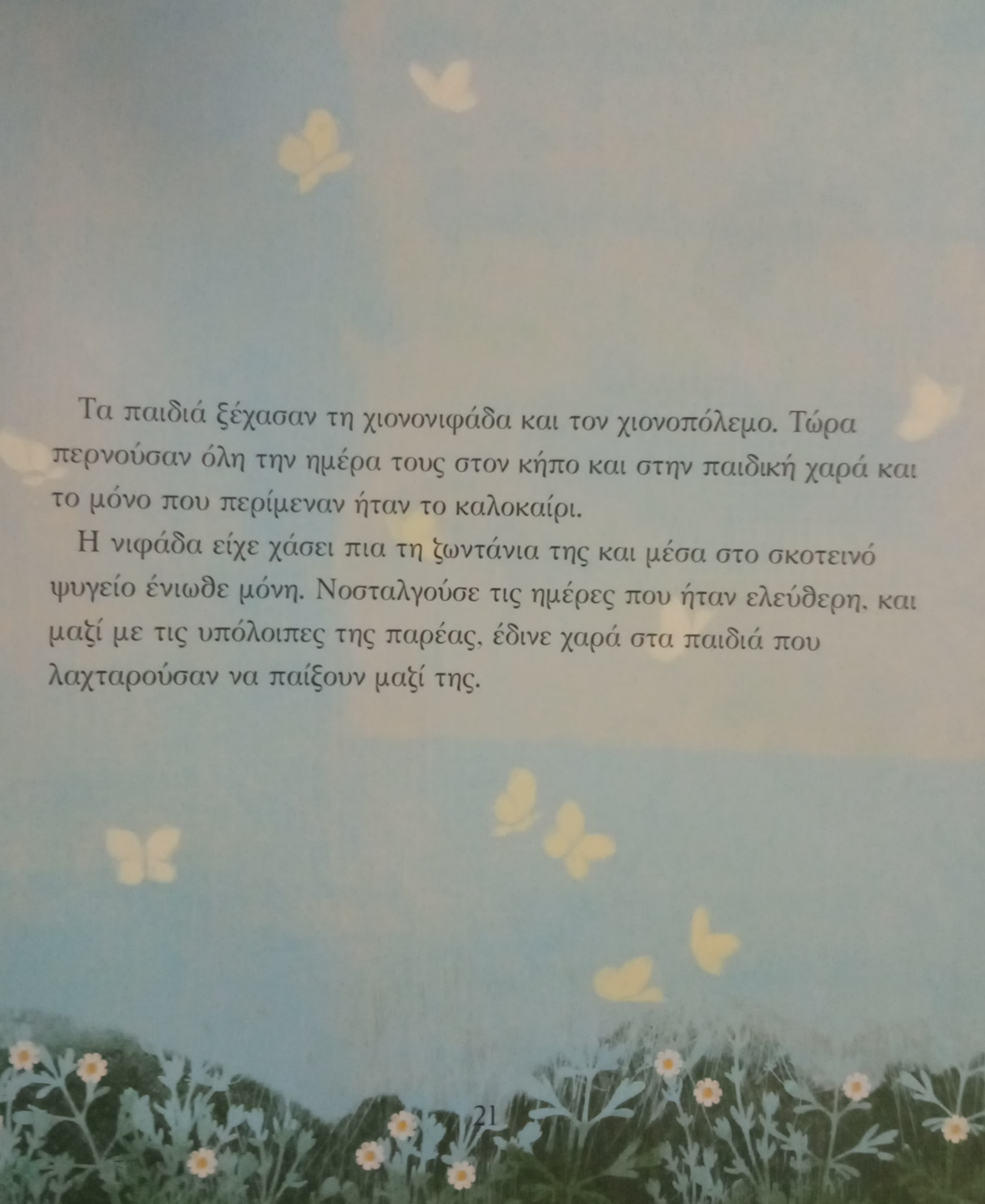

Ο χειμώνας όμως πέρασε, τα χιόνια έλιωσαν, τα χελιδόνια επέστρεψαν και η άνοιξη ήρθε να γεμίσει τον κήπο ξανά με λουλούδια.

Τα παιδιά ξέχασαν τη χιονονιφάδα και τον χιονοπόλεμο. Τώρα περνούσαν όλη την ημέρα τους στον κήπο και στην παιδική χαρά και το μόνο που περίμεναν ήταν το καλοκαίρι.

Η νιφάδα είχε χάσει πια τη ζωντάνια της και μέσα στο σκοτεινό ψυγείο ένιωθε μόνη. Νοσταλγούσε τις ημέρες που ήταν ελεύθερη, και μαζί με τις υπόλοιπες της παρέας, έδινε χαρά στα παιδιά που λαχταρούσαν να παίξουν μαζί της.

Η εποχή άλλαξε.

Καλοκαίρι στην πόλη και όλοι ετομαζόντουσαν για διακοπές.

Η χιονοπαίδα, μπορεί να είχε ζήσει περισσότερο σε σχέση με τις φίλες της, αλλά αυτή δεν ήταν η ελεύθερη ζωή που ονειρευόταν.

«Δε νομίζετε ότι είναι καιρός ν' απελευθερώσετε τη φίλη σας από τη φυλακή της;» ρώτησε η μητέρα.

«Κανένας δε θέλει να μένει κλεισμένος τόσον καιρό μες στο σκοτάδι».

«Έχει δίκιο η μαμά», είπε ο Νικόλας. «Αύριο φεύγουμε για διακοπές και η νιφάδα θα νιώθει μοναξιά».

Πήραν στα μικρά τους χεράκια το γυάλινο βάζο και βγήκαν τρέχοντας στον κήπο. Ο ήλιος ζέστανε γρήγορα τη μικρή γυάλινη επιφάνεια και η λευκή σαν βαμβάκι νιφάδα έγινε μια μεγάλη στάλα νερού.

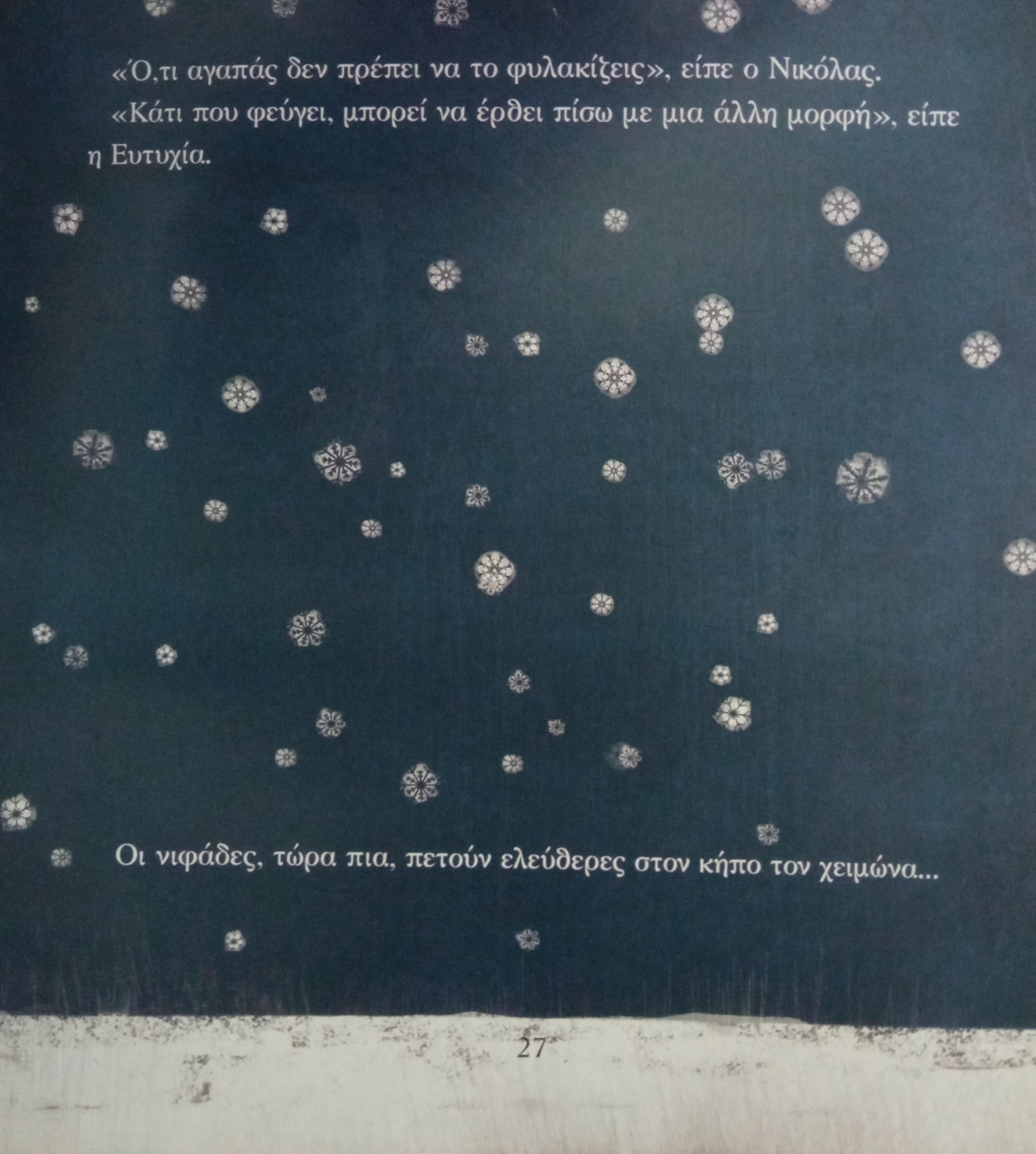
«Εδώ», έδειξε η Ευτυχία και χάραξε στη γλάστρα ένα μικρό αυλάκι. «Εδώ να την αδειάσουμε, πάνω στον σπόρο από τις μαργαρίτες της μαμάς».

Κύλησε από το βάζο ελεύθερη η δροσερή νιφάδα στο τρυφερό χώμα και έδωσε ζωή σε ένα λουλούδι.

«Ό,τι αγαπάς δεν πρέπει να το φυλακίζεις», είπε ο Νικόλας.
«Κάτι που φεύγει, μπορεί να έρθει πίσω με μια άλλη μορφή», είπε
η Ευτυχία.

Οι νιφάδες, τώρα πια, πετούν ελεύθερες στον κήπο τον χειμώνα...

Φύτεψε και εσύ τον δικό σου σπόρο!

Ακολούθησε τις οδηγίες και δώσε ζωή σε ένα λουλούδι...

Τι θα χρειαστούμε: σπόρους, χώμα, λίπασμα, νερό,
πολύ ηλιακό φως και πολλή αγάπη.

Φυτεύουμε τους σπόρους στο χώμα, οποιαδήποτε εποχή, όχι όμως όταν έχει παγωνιά. Οι σπόροι που κρατάς στα χέρια σου αγαπούν τη ζέστη. Η ιδανική θερμοκρασία είναι 15 βαθμοί και πάνω. Καλό είναι να τους βάζουμε λίπασμα κάθε 15 ημέρες, να φροντίζουμε να έχουν άφθονο ηλιακό φως και να περιμένουμε να τους δούμε να ανθίζουν και να ομορφαίνουν το μπαλκόνι μας...

Καλή επιτυχία!